

[Ritt Bjerregaard]

haft to mål med forslaget, både at få debatten, at få oplysningerne, at kunne komme videre og samtidig at give dansk erhvervsliv nogle signaler.

Jeg vil også gerne her takke for den positive holdning, der lå i ministerens besvarelse. Desværre er det jo sådan, at det ikke alene er ministeren, men også nogle ordførere, der har tilkendegivet nogle forskellige synspunkter, men jeg synes, at ministerens tilkendegivelser var positive, og jeg mener også, at en række af de ting, som ministeren trak frem, er noget, der trænger til at blive nærmere belyst i udvalget.

Det gælder spørgsmålet om, hvor langt vi kan nå ud, og de nye oplysninger, der har været fremme om, hvad der kan klares inden for den økonomi, som vi opererer med her i forslaget, og det gælder også ministerens bemærkninger om hensynet til kommunerne, som vi ikke har taget særligt fat på i forslaget, sådan som vi har lagt det frem.

Jeg vil også gerne takke hr. Flemming Jensen for nogle i hvert tilfælde afventende, imødekommende bemærkninger. Jeg kan godt forstå – jeg tror, hr. Flemming Jensen var den første, der var inde på det – at der kan være en lyst til at gå langsomt frem, snakke tingene grundigt igennem. Jeg synes, vi er nødt til at kombinere det med den interesse, der er, set fra en dansk synsvinkel. Spørgsmålet er, hvor længe vi kan vente, hvor meget vi kan debattere, hvor meget alle ting kan belyses, hvis Danmark overhovedet skal placeres i en udvikling, der i andre lande går meget stærkt. Hr. Flemming Jensen sagde også, at der var meget, der tydede på, at disse ting skete, og at de faktisk allerede var i gang med at ske. Derfor bliver det politiske spørgsmål, om det er nødvendigt med en planlægning, om det er nødvendigt med en sikring af, hvor langt man når ud, til hvilke priser og under hvilke forhold, eller vi bare skal regne med, at tingene kommer til at foregå, sådan som de nu bedst kan.

Egentlig synes jeg såmænd godt, vi kan bruge nogle af de eksempler, vi har fra tidligere tider. Der var vel ikke så mange, der ville mene, at jernbaneudviklingen var noget, der helt kunne overlades til den enkelte – med hensyn til skinnernes form og størrelse osv. Der er vel ikke nogen grund til at regne med, at det er mindre nødvendigt her med

en fornuftig planlægning, for at man ikke skal spilde ganske mange ressourcer.

Hr. Fogh Rasmussens indlæg var jo interessant derved, at det bar præg af, at ideologien skulle trækkes frem. Det synes jeg i og for sig altid kan være fornuftigt at gøre. Desværre var der, forekommer det mig, meget lidt praksis i det, meget få overvejelser om den konkrete situation, vi står i, og meget mere lyst til fra venstres side at slå et slag for markedskræfterne og den rene liberalisme. Som hr. Poulsgaard allerede tidligere har sagt det, forstår jeg også godt, at ministeren ind imellem har det lidt vanskeligt.

Både fru Ingerlise Koefoed og fru Lone Dybkjær var enige i, at det var en god idé, at vi kunne få debatteret disse ting, og havde en lang række spørgsmål. Jeg deler helt fru Lone Dybkjærs opfattelse af, at der selvfølgelig – det har vi også antydnet i bemærkningerne – er en lang række samfundsmæssige, kulturelle og forbrugermæssige synspunkter knyttet til dette forslag.

Jeg skal slutte med et par bemærkninger til hr. Tinning, som – forekom det mig – fuldstændig forbigik det interessante fænomen, at dette hybridnet bliver etableret. Hr. Tinning tog udgangspunkt i, at det behøvede vi ikke at snakke om; hvis vi undlod en planlægning, kunne vi i virkeligheden også forhindre, at de meget ubehagelige ting, som havde konsekvenser for folk, overhovedet kom til at finde sted her i Danmark. Det er jo overhovedet ikke sagen, og det forekommer mig at være en himmelråbende naivitet.

Der foregår en udbygning på en lang række områder, og det afgørende spørgsmål er: skal vi politisk have indflydelse på det? Skal vi med ind i en planlægning? Skal vi sikre os en fornuftig udvikling på dette område, eller skal vi ikke? Hvorfor skulle det egentlig ikke også være industripolitiske hensyn, der bestemte folketingets stillingtagen til et forslag som dette? Hvad forkert skulle der være i, at det måtte spille en afgørende rolle i det kapløb, som Danmark selvfølgelig også må ind i?

Det er min klare opfattelse, at en videre diskussion om hybridnettet ikke er en diskussion om, hvorvidt vi får et kabelnet af den ene eller den anden art, men er en diskussion om, hvorvidt vi politisk vil være med i en planlægning af det, og hvordan vi vil være med.